

Mitropolia Autonomă Creștin Ortodoxă
după vechiul Calendar în Italia

PASTORALA

LA NAȘTEREA DOMNULUI DIN ANUL MÂNTUIIRII 2013

BERGAMO - MALPENSATA
2013

† Dr. Onufrie Pop Arhiepiscop de Bergamo și Mitropolit Primat

Iubitului cler, fraților arhieriei, cinului monahal și iubiților credincioși ai Bisericii noastre, har și pace de la Dumnezeu și de la Mântuitorul nostru Iisus Hristos cel înviat din morți, iar de la smerenia noastră arhieriești binecuvântări.

IUBIȚII MEI FII SUFLETEȘTI,

Nașterea Domnului sau Crăciunul este cea mai mărită sărbătoare a creștinătății de pretutindeni. Ea este așteptată de noi toți cu emoție și bucurie și aduce cu sine întruparea Fiului lui Dumnezeu, zămislit în sânul Preasfintei Fecioare Maria.

El a venit să întemeieze o împărăție, dar nu o împărăție omenească, așa cum așteptau Iudeii refractari stăpânirii romane, ci o împărăție eternă, care se realizează prin dezbrăcarea omului de patima păcatului și prin înduhovnicirea lui într-o rodnică înfrățire cu cerul.

Cei care sperau în venirea unui împărat pământesc, îmbrăcat în armură războinică eliberatoare, au încercat în sufletul lor cea mai mare decepție.

IUBIȚI CREDINCIOȘI ȘI CREDINCIOASE

Mântuitorul Iisus Hristos a redat omenirii cel mai de preț dar, pierdut în noaptea primului păcat: libertatea, dar o libertate condiționată de supunere și integrare în planul adevărurilor trasate de învățătura sfântă.

Orice abatere de la acest plan aduce cu sine ispita și recăderea în păcat, adică subjugarea omului de către spiritul întunecat și pierderea harului sfânt al libertății.

Însă această biruință a libertății nu a redat omului certitudinea unei libertăți pure, ca aceea de pe timpul primilor oameni, ci o libertate restrânsă, dar nu subjugată. Pasul său poate să-și aleagă drumul

spre care-l îndeamnă sufletul său, podit în frumusețea unei vieți senine sau străfulgerat de perspectiva sumbră a păcatului ucigaător.

Sărbătoarea sfântă a Nașterii Domnului este pentru toți un prilej de bucurie și de reculegere adâncă, este nașterea la o viață nouă.

Zvon de veselie, refren de colindă, fulgi de zăpadă și un Moș Crăciun îngreunat de ani, dar darnic pentru suflete bune – iată în mare tabloul acestei mărețe sărbători.

În fiecare an această sărbătoare tresaltă inimile de bucurie, iar când dispare rămân încă vii amintirile cimentate în suflet și minte.

Mântuitorul vine iarăși, tocmai la timp, pentru a ne vesti din nou, veșnicul adevăr: „ce va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?” (Matei XVI, 26). Faptul că Fiul lui Dumnezeu s-a născut într-un grajd, ne arată starea cea decăzută, la care ne-a dus păcatul; faptul că a fost înfășat în scutece sărăcicioase, ne arată cât de săraci venim în lume, din care nu ducem nimic cu noi, decât giulgiul de înmormântare, ce este tot un fel de scuteț; faptul că în loc de tron împărătesc El a avut parte de scuipări, bătaii și cunună de spini, ne îndeamnă ca și noi să nu căutăm cele pieritoare, ci să ne luptăm neîncetat pentru dobândirea celor veșnice. Fiul lui Dumnezeu s-a pogorât la noi, ca să se înfrățească cu noi și prin aceasta să ne facă și pe noi fii ai lui Dumnezeu și moștenitori ai cerului.

IUBIȚI FRAȚI ȘI SURORI ÎNTRU DOMNUL,

Betleemul, cea mai smerită dintre cetățile Iudeii, s-a învrednicit a sălășlui pe Mântuitorul lumii. Betleem înseamnă casa pâinii. Fiecare dintre noi se poate învrednici de cinstea de a fi un Betleem sufletesc, dacă primește pe Iisus Hristos „pâinea cea vie care s-a pogorât din cer” (Ioan VI, 51), și-l sălășluiește cu credință în inimă, făcându-l luminătorul și povățuitorul vieții noastre.

Cu acest gând și cu astfel de hotărâre să întâmpinăm pe cel ce vine să aducă în lume: „Mărire întru cei de sus, lui Dumnezeu și pe

pământ pace, între oameni bunăvoire” (Luca II, 14).

Sărbătoarea de astăzi este a împăcării generale prin dragoste și credință. Niciodată nu se pot pune mai bine în practică percepțiile învățaturii evanghelice decât în ziua sfintei nașteri a Domnului.

Raportul dintre bogat și sărac, dintre suferință și îndeplănare să dispară ca să ne putem numi cu toții creații ale lui Dumnezeu.

Fiindcă omenirea numai atunci va putea fi mântuită când va accepta dependența sa față de Hristos Domnul, după cum pământul acceptă pe a lui față de soare.

Să alungăm deci, dinaintea ochilor, ceața păcatului, a mândriei și a neînțelegerii și să încercăm să cinstim în sufletele noastre „bucuria acestei sfinte sărbători”:

Hristos Se naște, măriți-L! ...

**AL VOSTRU ARHIPĂSTOR
ȘI PURUREA CĂTRE DOMNUL RUGĂTOR**

Nr. 83/ 2013.

+ Dr. Onufrie Pop

Arhiepiscop și Mitropolit

*Dată în reședința noastră Mitropolitană din Bergamo de Praznicul Nașterii
Domnului din anul mântuirii 2013*